

ver herom. Ligeledes kan amtsrådene høre sundhedsstyrelsen vedrørende en mulig smitterisiko.

Med hensyn til udsætning af organismer og med hensyn til stoffer og produkter samt levnedsmidler m.v. indeholder lovforslaget et centralt godkendelsessystem, idet tilladelser i 1. instans skal gives af miljøministeren eller den, ministeren henlægger sine beføjelser til jfr. §§ 11–13 og § 24. Der bygges herved i et vist omfang på den eksisterende myndighedsstruktur, idet principperne i loven om kemiske stoffer og produkter og levnedsmiddeloven følges. Et centralt godkendelsessystem for udsætninger bryder imidlertid med den ellers altovervejende decentrale myndighedsstruktur indenfor naturfredningsloven. Baggrunden herfor er, at der her er tale om organismer, der bevidst er konstrueret til at skulle kunne klare sig og virke ude i naturen. Organismerne og deres virkemåde ude i naturen skal være særdeles godt kendt, før de sættes ud, således at der ikke opstår problemer for allerede eksisterende dyr, planter og naturområder. I disse sager, hvor afgørelsens indhold ikke er begrænset til et bestemt geografisk område, er der behov for ensartethed i afgørelserne, som bedst sikres ved, at afgørelserne træffes centralt.

I relation til klage over afgørelser i medfør af dette lovforslag følges de sædvanlige klageordninger i ministeriets lovgivning, jfr. lovforslagets kapitel 5. Det betyder, at klage over amtsrådenes godkendelser i forbindelse med produktion kan påklages til den centrale myndighed, levnedsmiddelstyrelsen, og herfra videre til miljøankenævnet. Godkendelse af stoffer og produkter og udsætninger, som i 1. instans gives af miljøministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan ligeledes påklages til miljøankenævnet. Godkendelse af levnedsmidler, som i 1. instans gives af miljøministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan ikke påklages til miljøankenævnet, idet dette nævn ikke har kompetence på levnedsmiddelområdet i øvrigt. Disse afgørelser vil i praksis blive truffet af levnedsmiddelstyrelsen og vil i overensstemmelse med de gældende regler på levnedsmiddelområdet i et vist omfang kunne påklages til ministeren.

Reguleringen af gensplejsning inddrager spørgsmål, som efter den eksisterende lovgivning omfattes af naturfredningsloven, levnedsmiddeloven, miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter. Efter den nuværende opgavefordeling i miljøministeriet varetages disse opgaver af henholdsvis fredningsstyrelsen, levnedsmiddelstyrelsen og miljøstyrelsen. På grund af gensplejsningens tværgående karakter i forhold til den eksisterende opgavefordeling har man fundet det rigtigst

at samle disse opgaver ét sted i ministeriet. Herved vil man på en hensigtsmæssig måde muliggøre opbygningen af den fornødne faglige og administrative sagkundskab på området. Ud fra en samlet bedømmelse er det blevet besluttet, at denne samling af opgaver skal ske i levnedsmiddelstyrelsen.

6. Afgrænsning til anden lovgivning

Indenfor miljøbeskyttelsesområdet opretholdes de gældende love og bekendtgørelser også efter dette lovforslag. Således vil især godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 være nødvendig sideløbende med godkendelse efter dette lovforslags bestemmelser, jfr. § 10.

Indenfor levnedsmiddelområdet vil levnedsmiddelovens bestemmelser også forsat være gældende. En smidig administration skulle være sikret ved, at det er én og samme myndighed, levnedsmiddelstyrelsen, der skal give godkendelse efter de to love. En række levnedsmidler er efter den eksisterende lovgivning både reguleret i levnedsmiddeloven og i særlige love under landbrugsministeriets og fiskeriministeriets områder. Efter den eksisterende lovgivning skal tilsætningsstoffer, herunder bakterie- og skimmelkulturer samt enzymer godkendes af levnedsmiddelstyrelsen, selvom stofferne skal anvendes i landbrugs- eller fiskeriprodukter. Denne ordning videreføres efter dette lovforslag.

Indenfor naturfredningsområdet vil naturfredningslovens generelle beskyttelsesbestemmelser også forsat finde anvendelse. Det drejer sig om beskyttelse af visse naturtyper som vådområder, heder, strandenge og strandsumpe (§§ 43, 43 a og 43 b).

For områder, der ikke er omfattet af de nævnte generelle beskyttelsesbestemmelser, vil der kunne fastsættes tilsvarende bestemmelser ved fredning efter naturfredningslovens kap. III eller § 60. Bl.a. under hensyn til, at der efter lovforslaget i vidt omfang kan varetages de hensyn, der følger af naturfredningslovens § 1, vil udsætning af gensplejsede organismer i almindelighed ikke tillige kræve særskilt tilladelse efter naturfredningsloven. Der vil således ikke kræves speciel tilladelse efter naturfredningslovens §§ 43, 43 a og 43 b i tilfælde, hvor der udsættes gensplejsede organismer i naturen, selvom en sådan udsætning vil indebære, at områdets tilstand ændres.

For så vidt angår arbejdsmiljøspørgsmål i forbindelse med produktion ved anvendelse af genteknologi, vil dette – som andre arbejdsmiljøspørgsmål – blive varetaget af arbejdsministeriet/arbejdstilsynet i medfør af lov om arbejdsmiljø.